

Anul XIII, Nr. 328

5 iulie 2020

Duminica a IV-a după Rusalii
- Vindecarea slugii sutașului -

Parohia Vovidenia Galați

- buletin duhovnicesc bilunar –

2020 – „Anul omagial al
pastorației părinților și copiilor“
și „Anul comemorativ al
filantropilor ortodocși români“

„În vremea aceea, pe când Iisus intra în Capernaum, s-a apropiat de El un sutaș, rugându-L și zicând: Doamne, sluga mea zace în casă, slăbănog, chinându-se cumplit. Și i-a zis Iisus: Venind îl voi vindeca. Dar sutașul, răspunzând, I-a zis: Doamne, nu sunt vrednic să intri sub acoperișul meu, ci numai spune un cuvânt și se va vindeca sluga mea. Că și eu sunt om sub stăpânirea altora și am sub mine ostași și-i spun acestuia: Du-te, și se duce; și celui alt: Vino, și vine; și slugii mele: Fă aceasta, și face. Auzind, Iisus s-a minunat și a zis celor ce veneau după El: Adevărat grăiesc vouă: Nici în Israel n-am găsit atâta credință. Și zic vouă că mulți de la răsărit și de la apus vor veni și vor sta la masă cu Avraam, cu Isaac și cu Iacov în Împărăția Cerurilor. Iar fiii Împărăției vor fi aruncați în întunericul cel mai din afară; acolo va fi plângerea și scrâșnirea dinților. Și a zis Iisus sutașului: Du-te, fie ție după cum ai crezut. Și s-a însănătoșit sluga lui în ceasul acela.“

(Matei, VIII, 5-13)

Clement Alexandrinul - despre politețea tinerilor

„În prezent, tinerii sunt mai inteligenți, mai pregătiți să înfrunte provocările tehnologice, mai deschiși în privința dezvoltării personale. În schimb, sunt neglijenți în ceea ce privește îmbrăcămintea, au un limbaj care lasă mult de dorit, sunt adesea necultivați și, în multe situații, dau dovadă fie de stângăcie în gesturi, fie de impolitețe. În rândurile ce urmează ne reamintim valoarea milenară a politeții, iar scrierile lui Clement Alexandrinul sunt un punct bun de început pentru fiecare tânăr în parte.

În multe familii, decența în ceea ce privește luarea mesei a devenit de mult istorie. Odată cu apariția televizorului, locul mesei a devenit canapeaua din fața acestuia, iar mesele luate împreună de toți membrii familiei au fost înlocuite cu întâlnirea cu noile personaje de filme sau

seriale. În aceste condiții, tinerii au devenit total ignoranți în ceea ce privește regulile minimale ale decenței la masă. Avem tot mai mulți adolescenți obezi, care mănâncă la ore nepotrivite, se hrănesc cu alimente nesănătoase și care dau dovadă de „maniere” aproape primitive atunci când ajung în fața farfuriei pline ochi cu mâncare. Se mai potrivesc oare multor tineri cuvintele lui Clement Alexandrinul? „Este semn de cuminenie să mănânci și să bei mai puțin, să mănânci încet, nu repezit, să fii nepasionat și la începutul mesei și în pauzele de la masă și să termini primul de mâncat. Scriptura spune: «Mănâncă ca un om cele ce-ți sunt puse înaintea; încetează cel dintâi pentru buna-cuviință; iar dacă stai între mai mulți, nu întinde mâna înaintea lor» (Eccleziasticul 31, 18-20). Niciodată nu trebuie să ne repezim la mâncăruri înaintea altora, împinși de lăcomie; nici din dorința mare de a mânca să ne întindem la bucate mai mult decât trebuie, mărturisind, prin dorința de a nu rămâne în urma altora, neînfrânarea noastră; dar nici să stăm întinși deasupra mâncărilor ca vitele deasupra nutrețului și nici să ne punem în farfurie mai multă friptură; că omul, prin firea lui, nu-i mâncător de carne, ci mâncător de pâine” (Clement Alexandrinul, „Pedagogul”, în: Scrieri I [Părinți și Scriitori Bisericești, 4], trad., introd., note și indici de pr. Dumitru Fecioru, București, Ed. Institutului Biblic și de Misiune al Bisericii Ortodoxe Române, 1982, p. 262). Așadar, un tânăr ar trebui să învețe mai întâi să fie cumpătat la mese. Însă cum să o facă în mijlocul unei familii care acționează exact în mod opus? Câți părinți mai au timp acum să stea cu copiii lor la masă, astfel încât aceștia să mănânce în pace și liniște exact atât cât le este de trebuință? În al doilea rând, Clement Alexandrinul recomandă ca atunci când mănânci să nu te grăbești. Este dizgrațios să observi pe cineva, la orice vârstă, îmbuibându-se cu multe feluri, lăcomindu-se să asimileze cât mai mult, grăbindu-se să își satisfacă foamea. Este o dovadă a lipsei de control asupra propriei tale persoane. În al treilea rând, trebuie să-i respectăm pe cei cu care ne aflăm la masă. A mânca în tăcere sau schimbând câteva cuvinte, între felurile de mâncare - nu atunci când mestecăm! -, a te hrăni atât cât ai nevoie, a mulțumi pentru cele primite și a te preocupa și de ceilalți, fiind atent să nu deranjezi și să nu dai dovadă de lipsă de politețe sunt dovezi ale buneii creșteri. De asemenea, Clement Alexandrinul recomandă ca postura tinerilor la masă să fie una demnă, nu relaxată sau chiar dizgrațioasă. „Tinerii să-și țină ochii ațintiți pe masă, fără să se miște încoace și încolo; să se sprijine pe coate și să fie prezenți numai cu urechile; după ce s-au așezat la masă, să nu țină picioarele unul peste altul, să nu le fie apropiate coapsele și nici să-și sprijine bărbia în mâini. Că este urât să nu-și poată ține capul drept; și aceasta este o ocară pentru tânăr. Iarăși este semn de ușurătate pentru tânăr dacă se mișcă mereu și-și schimbă poziția” (Clement Alexandrinul, „Pedagogul”, în: Scrieri I, p. 262).

Glumele nepotrivite

Tinerii simt nevoia să glumească, să vorbească orice, să fie „dezinhibați” așa cum recomandă multe surse moderne educative. Însă ne este teamă că această „dezinhibare” verbală i-a transformat pe mulți tineri în ființe vulgare, cu un limbaj necioplit, agramăți, mai mult zgâriind auzul celor care-i ascultă decât bucurându-l. Iar la baza tuturor acestor derapaje verbale stă gluma. Când glumești și râzi din orice ajungi să-ți pierzi demnitatea. Fie că vorbim de cetăți antice precum Roma sau Sparta, Atena sau Cartagina, fie de metropole în formare din vremea iluminismului precum Londra sau Paris, pretutindeni tinerii erau tratați cu seriozitate, li se îngăduia să glumească doar între anumite limite, iar maturizarea lor era un efect garantat pentru că aveau demnitate de mici. Clement Alexandrinul, de exemplu, îngăduia glumele doar celor bătrâni. „Bătrânii trebuie să se uite la tineri ca la copiii lor; pot să se joace cu ei - foarte rar, dar totuși din când în când - să glumească cu ei în așa fel încât glumele să țintească la buna lor creștere. Negreșit poate să glumească cam așa cu un tânăr rușinos și tăcut: «Fiul meu - vorbesc de cel tăcut - nu mai încetează de a vorbi!» O astfel de glumă întărește simțul de rușine al tânărului, pentru că i se arată în chip plăcut însușirile lui cele bune față de însușirile rele ale celuilalt; sunt criticate însușiri pe care nu le are.

Este și aceasta o idee pedagogică: întărește însușirea pe care o are cineva, vorbind despre lipsa acestei însușiri la altcineva. La fel ca și cum ai spune unui om cumpătat, care bea numai apă, că îi place vinul și că este bețiv. Față de cei cărora le place să glumească, trebuie să tăcem și să nu ținem seamă de cuvintele de prisos, așa cum nu turnăm în paharele pline. Glumele de acest fel sunt primejdioase” (Clement Alexandrinul, „Pedagogul”, în: Scrieri I, p. 263). Putem compara situația de atunci cu cea prezentă, în care tinerii își bat joc de propriii părinți și transgresează orice fel de limite în ceea ce privește limbajul folosit? Și cine le-a îngăduit să se comporte astfel dacă nu părinții lor, în majoritatea situațiilor? Glumind tot timpul cu tot felul de lucruri, folosind cuvinte vulgare, lăsând o libertate neîngăduită propriului copil sau, din contră, constrângându-l atunci când este deja prea târziu - ce sunt toate acestea dacă nu exemple rele din partea părinților? Și de câte ori nu auzim: „oare cu cine seamănă?” - această amară reflecție din partea părintelui care încă nu conștientizează cât de mult seamănă comportamentul rău al propriului copil cu cel pe care l-a exemplificat.

A mânca în chip decent și a vorbi ceea ce este de trebuință - iată două aspecte asupra cărora educația tinerilor de astăzi lasă mult de dorit. Nimic nu este, însă, ireversibil. Și poate că ar trebui să începem din seara aceasta, cu o masă în familie și o conversație mai lungă decât întrebarea „ce faci?” pentru a pune început bun și a nu-i lăsa pe tinerii de astăzi să devină primitivii de mâine... “.

(Pr. Adrian Agachi, Ziarul Lumina, 30 Iunie 2020)

Cum își educa bunicul nepoții: „Îmi amintesc cum bunicuța ne-a lăsat pe mine și pe fratele meu...”

„S-ar părea că e imposibil să educi copiii fără a ridica vocea măcar o dată. Dar acestui bunic se pare că asta îi stă în puteri, și nu doar asta... Îmi amintesc cum bunicuța ne-a lăsat pe mine și pe fratele meu cu bunicul. Ea a plecat cu ceva treabă. Noi aveam câte 8 ani. Am mers la culcare, dar vorbeam, ne făceam de cap. La un moment dat bunicul spune:

— Dormiți, mâine vă trezesc devreme. La 9 vom lua dejunul.

Nouă ne era indiferent. Am adormit după miezul nopții. Bunicul ne trezește pe la 8.30.

— Treziți-vă. Dejunul e la 9.

— Da, bunicule... Și dormim mai departe. Ne trezim pe la 11. Bucătăria, o clădire separată, ca la țară, e încuiată. Cheile sunt la bunicul în buzunar. Bunica ne-a încălzit dejunul de vreo 5 ori.

— Bunicule, cu dejunul cum rămâne?

— Dejunul e la ora 9. Am rămas puțin nedumeriți, dar am trecut peste.

— Bunicule, mergem la râu.

— Mergeți. Prânzul e la ora 1.

Am plecat și ne-am întors pe la jumătate la 3. Bucătăria e încuiată.

— Bunicule?

— Cina e la 7.

După ce te scalzi în râu ai o foame de nu mai poți. Mai ales că nu luasem nici dejunul. Am mers în beci și am găsit acolo două borcane de 3 litri cu smântână. Am început să o mâncăm. Cu mâinile, că nu aveam altceva.

Ora 7. Stăm cu toții la masă. Bunicul pune în farfuria terciul de hrișcă. Eu încep să mănânc, iar fratele dă farfuria la o parte.

— Bunicule, dar mie nu-mi place terciul.

Bunicul ia farfuria. — Dejunul e la 9.

— Stai, bunicule. Lasă că o mănânc!

În ziua următoare la ora 9 noi eram la masă și așteptam cuminți dejunul. Iată ce educație! În doar 24 de ore am învățat și răbdare, și disciplină, și respect pentru cei mai mari. Asta fără voci ridicate, certuri sau bătaie“.

(<https://video.devizitat.org/>)

Parohia Vovidenia

Biserica: Galați, str. Logofăt Tăutu, nr. 24, 800009, jud. Galați;

Capela mortuară: Galați, str. Logofăt Tăutu, nr. 24, cod poștal 800009,

Cantina parohială Galați, str. Alexandru Ioan Cuza, nr. 31, 800010;

Pentru programări și donații, vă rugăm să vă adresați:

Pr. Gabriel-Ioan Pelin: 0 7 5 2 7 2 3 4 5 2

Pr. Octavian Pelin: 0 7 4 0 5 4 3 5 2 4

e-mail : vovidenia@gmail.com; pelin_gabriel@yahoo.com

www.bisericavovidenia.ro